

## TOVERI

(THE COMRADE)  
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office: Seventh and Commercial St.,  
Opposite Post Office.  
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832  
Post Office Address:  
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

## EDITORIAL STAFF

Elia Sulkanen, Managing Editor, Sulo  
Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson,  
Leo Leino

Entered as second-class mail matter  
July 18, 1912, at the Post Office at  
Astoria, Oregon, under the Act of  
March 3, 1879.

## Hiilenkaivajien lakko

Lakossa olevien hiilenkaivajien luku lähentelee nyt sataa tuhatta. Koko kovanhiilen alueen pääasiassa työllänsuorittavat lopettaneet työnsä. Pehmeähiilenkaivajien paikalliset sovittelevat ovat myöskin tuottaneet huonoja tuloksia. Eri paikoissa on pehmeähiilenkaivajia kutsuttu taisteluun United Mine Workers järjestön presidentin John L. Lewis'in taholta. Näiden "virallisten" lakkoilaiden ohella on lakossa tuhansia hiilenkaivajia pehmeähiilen alueella.

Hiilenkaivajien asia ja vaatimukset ovat olleet monissa vaiheissa viime aikoina. Presidentin nimittämä komissio on tutkinut olosuhteita kovanhiilen alueella ja tullut tulokseen, että seitsemätoista prosentin palkankorotus on kaivostyöläisille riittävä. Komission vähemmistönä esiintynyt Neal J. Ferry ja hän suosittelee palkkoja korotettavaksi 31 prosentilla. Nämä raportit on jätetty hallitusviranomaisille. Mutta työläiset lakkoivat koska raportin hyväksymisessä tai hylkäämisessä viranomaiset osottavat joutavaa venytelmistä ja koska palkkaolot ovat sietämättömän kurjat. Ainoastaan jokuakin alueilla työläiset ovat hyväksyneet mainitun raportin keskustelujen pohjalta työntekijöiden kanssa mutta sielläkin he tulevat esittämään lisää vaatimuksia ja ymmärryksensä on, että ellei niihin suostuta, niin lakko on seurausena.

Hiilenkaivajat ovat kiiruhtaneet hallitusviranomaisia ja kehoittaneet niitä hyväksymään vähemmistön raportin. Mutta hallituksen puolelta vastustettiin siihen perin uhmaavalla sävyllä. Käsitettiin kehoitusta jonain erikoisena ultimatumina ja uhmataan ja uhataan työläisiä vastusta. Siitä seurauksena nyt lakkoilukiehyä läajenee.

Yleisön keskuudessa jatkuu kiihottusta hiilenkaivajia vastaan. Selitetään näiden miesten syyksi hiilen vähyys ja siitä johtuva teollisuuselämän lamaantuminen. Lainkaan ei oteta huomioon kuinka pääoman omistajat esim. Idän villateollisuudessa pysähdyttävät tehtaat ja ajavat työläiset taapalelle vain synnyttääkseen paniikkia ja ajakseen erikoisia poliittisia intressejään.

Vielä enemmän. Hiiliparoonit ovat viime vuosien aikana riistäneet ja rosvonneet sopimuksien suojassa, joita on tukenut hallinnollinen mahti, aivan suvannuttomia summia. Muuan senaatin asiakirja n:o 259 tunnetaan virallinen raportti kertoo hiiliparoonien rosvoilusta m. m. seuraavia mielenkiintoisia numeroita:

Pehmeähiilen kaivosliikkeen Appalachian hiilialueella, luvultaan 340 ilmottavaa liikevoiton olleen paljon korkeammat kuin tehdasteollisuuden harjoittajain. Näistä 340 liikkeestä ilmoitetaan vain 23 liikkeä liikevoiton olleen alle 25 prosenttia; 68 liikkeä ilmoittaa liikevoiton olleen 25 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia; 79 liikkeen liikevoitto on kohonnut 50 prosenttiin, mutta alle 100 prosenttiin; 135 liikkeen liikevoitto 100 prosenttia mutta alle 500 prosenttia; 21 kaivosyhtiötä ilmoittaa liikevoiton 500 prosentiksi, mutta alle 1000 prosenttiin; 14 kaivosyhtiötä ilmoittaa (vaatimattomasti!) liikevoiton olleen yli 1000 prosenttia. 1000 prosentin liikevoitto merkitsee sitä, että kysymyksessä oleva liike on saanut liikevoittoa kymmen kertaa sen osakepääoman määrän sen yhden vuoden kuluessa, jota raportti koskee.

Näin hiiliparoonit ovat olleet tilaisuudessa menettelemään. Nyt selitetään hallitusviranomaisen taholta niinkään, että hiiliyhtiöt salaavat todelliset raportit ja muut asiatiedot, mitkä olisivat tarpeellisia yleisen kysymyksen selittämiseksi. Hiili-

tyhtiöiden tulisi kerran kuussa antaa viralliset ja täydelliset raportit hallituksen kauppaomistajille, mutta nyttemmin on sellaiset lyöty laimin. Vain 680 yhtiötä 2,482 yhtiöstä pehmeähiilen alueella on antanut raportit. Laivastoviraston taholta väitetään, että hiilen tuotantokustannukset W. Virginian osalta sen kuluks Atlantin rannalle nousevat vain \$5.40 tonnilta, mutta siitä huolimatta hiiliparoonit kiskovat hiilestä 18 dollariakin tonnista. Yhdysvaltain prokurattori on lausunut, että hiilen tuotantokustannukset kaivannon suulla ovat vain \$2.76 siihen kuuluvat kaikki erikoismenotkin, mutta siitä huolimatta hiili maksaa kuluttajille ilman rautateillä kulestustakin toistakymmentä dollaria tonni. Hiiliä lähetetään Euroopan ja myydään ulkomaisilla markkinoilla, jotta hinnat kotimaassa voitaisiin pitää mahdollisimman korkeina. Tällaista keinotekoa harjoitetaan hiilen kanssa ja siitä huolimatta edesvaikuttomalla porvarillisella sanonalehdistöllä on otsaa ylläpitää laaja valhetulva kuinka työläiset ja työläisten työstä kiellettyminen ovat syynä hiilen vähyteen ja sen hinnan korkeuteen.

Hallitusviranomaisen taholta on annettu tämänlaisia lausuntoja ja raportteja ja kuitenkin taas kun heidän pitäisi ottaa asia esille ja järjestää palkkaolot tällä tuotantotalalla edes jonkunlaiseksi tasapuoliseksi ja järkeväksi perustalle, niin asia lykätään ja sen kanssa viivytellään ja loppujen lopuksi ei suostuta työläisten vaatimuksiin, koska sen kautta astuttisiin näiden hiiliparoonien ja nykyrien varpaille.

— Oppi lainmukaisuudesta oli perustettu kaikelle sille luokalle, kasti- ja hallitushuonevaahdolle, mitä milloinkaan on voitu kasata yhteen ko ko maanpinnalla. Todisteellinen, että romanovien ja hohenzollernien jumalallisten oikeuksien tai parillisten koronkiskurien vallan tunustaminen olisi turvasta sotaa vastaan, ei itse asiassa ole mitään muuta kuin ajan tuhlaamista syvänteillä laiteluilla. Samaa voldsan tietysti myös sanoa n. k. "poliittisen tasapainon" teorialta. Marxismi on selvimmin kuin mikään muu oppi paljastanut tämän teorian petollisuuden ja epärehellisen luonteen. Diplomattinen laitelu "porvarillisesta tasapainosta" oli vain pelkkä naamio, jonka taakse koetettiin toiselta puolen kätkeä pirullinen kilpailu sotakonstien kehittämiseksi ja toiselta puolen Englannin vaivannäkö heikentää Saksaa Ranskan ja Ranskan Saksan kustannuksella. Teoria "europalaisen tasapainon" ylläpitämisestä aseellisen rauhan avulla voidaan verrata kahteen hyöryveturiliin, jotka samalla raitteilla syöksyvät toislaan vastaan. — teoria, jonka koko valheellisuuden marxismi paljasti aikoa ennen kuin se loian ja veren tahrana romahi kasaan. — L. T.

— Tukholmasta ilmoitetaan "Econometille", että katovuonna 1914, 1917 ja 1918 Ruotsin teollisuuslaitosten voitto osingot tekivät yhteensä 867,9 milj. kr. ja jos etuoikeutetut osakkeet mukaan luetaan, on vastaava luku 1,092,9 milj. kr. Osakepääoman prosentista laskettuna oli osinko keskimäärin 15,4 pros. tavallisuille osakkeille ja 19,4 pros. etuoikeutetuille osakkeille. Ottaen huomioon, että voitto suhteutuu vuosi-ko tekivät yhteensä 1,254 milj. kr., on arvioitu, että keskimäärin 69 pros. olisi jaettu osakkeiden omistajille.

— Maailmansodan aikana on Ruotsi menettänyt merionnettomuuksien kautta 152,000 kuutiometriä puuta, 95,000 tonnia kivihiiltä, 23,000 tonnia elintarpeita, paperia ja massaa 19,000 tonnia, rautaa ja terästävoroita 15,000 tonnia ja karjankarjua 13,000 tonnia. Rahaksi arvioituna on Ruotsin tuontitavarain menetys pyöreässä luvussa 38 milj. kruunua ja vientitavarain menetys 44 milj. kruunua.

— Mies voi kärsiä, nainen voi kerjätä leipää, lapsi voi olla kuoleman silloin, mutta niiden, joitten hallussaan ovat ne keinot, joilla voidaan auttaa tätä kurjuutta, sallii tämä yhteiskuntajärjestelmä pitää niitä edelleen hallussaan, jotta ne voisivat kahlina sataprosenttisia liikevoittoja sijoituksilleen. Ja tätä nimitetään "hyväksi liikkeeksi".

— Balkanin sosialistisen liiton konferenssissa, jonka liiton muodostavat Bulgarian ja Etelä-Slaavian kommunistiset puolueet sekä Krokan ja Rumanian sosialistiset puolueet on päätetty liittyä Kommuniseen Internationalen ja muodostaa Internationalen Balkanin jaosto.

## TEORIAN TARPEELLISUUS TYÖVÄEN-LIIKKEESSÄ

Me kuulemme usein puhuttavan "teoreettisista saivartelijoista" ja iuttavann näitä. Ei ole kauvan aikaa kuin muutamassa suomenkielisessä työväenlehdessä hyvin halveksivasti ja ylimielisesti selitettiin, että sosialistit vain teoretiserailevat, mutta me olemme todellisesti käynnissä työssä. Nämä ainekset ovat niitä, joista täytyy sanoa: jumala varjelkoon meitä tämänlaisista periaatteista. Ilman selvää päämäärätietoisuutta työväenliike ei voi voittaa. Parhaimmassakin tapauksessa joutuu liike ilman sitä pelkäämistä tämän päivän käytännölliseksi liikkeeksi ja sen kautta vajoituu kapitalismin. Mutta sellaiset fraasiniekat joutuvat usein myöskin tyhmyyden ja ymmärtämättömyyden kunnioittajiksi, joita ihaillevat vain ne, joilla ei mitään yhteiskunnallista ymmärrystä eikä tietoa ole.

Työväenluokan kirokussana on tietämättömyys. Työläisillä ei ole laajoja mahdollisuuksia sellaisten saantiin. Siitä syystä sellainen työväenliike, joka yleistä tietoa ja erikoisesti köyhälistön teoreettista valistusta halveksii, tai sitä ylenkatsoo, tekee yhden surullisen ja katkeria tuloksia tuottavan virheen. Köyhälistön kohoaminen valtakunnaksi on mahdollista vain laajan tiedon ja kyvyn omaamisen kautta.

Venäjän työväenliikkeen menestymisen huomattuihin tekijöihin on ollut juuri selvässä ja perusteellisesti teoreettisessa valistuksessa ja sen edistämässä. Venäjän työväenliike on kehittynyt erittäin vaikeissa oloissa. Kun nykyään vallitseva suunta alkoi kehityksensä siellä v. 1913, niin tapahtui se heti mitkä lujimmalla marxilaisuuden teorian pohjalla. Ja tämän — ja vain tämän — teorian oikeuden on todistanut ei ainoastaan koko 1900:n vuosien ajan yleismaailmallinen kokemus, vaan myöskin erikoisesti kaiken valtiollisen ajatuksen harhailun ja horjunnan, erehdysten ja pettymysten kokemukset. Lähes puolen vuosisadan kuluessa, li-

kipitäen viime vuosisadan 40 luvulle saakka, kehittynein ajatus Venäjällä etsi ahneesti — ennen näkemättömän, villin ja taantumuksellisen tsarismen sorron alaisena — oikeata vallankumouksellista teoriaa, tutkien hämmästyttävän innokkaana ja tarkkana jokaista Euroopan ja Amerikan "viimeistä sanaa" tällä alalla. Marxilaisuuden ainoalla oikealla teorialla, Venäjä totisesti kärsien saavutti tarkeituoksensa ennenkuulumattomain kärsimysten ja uhrien hinnalla ennennäkemättömän vallankumouksellisen sankaruuden, uskomattoman armon ja alttiin, siinä, opetuksen, käytännössä kokeilun, pettymysten, tarkistuksen ja Euroopan kokemusten vertailun historialla. Tsarismen pakottamana maanpakolaissuuden seurauksena vallankumouksellisen Venäjä omasi 1900:n vuosien toisella puoliskolla sellaisten kansainvälisten suhteiden rikkauten, sellaisen erinomaisen tietoisuuden koko yhteiskunnallisen liikkeen yleismaailmallisten muotojen ja teorian suhteen, ettei yksikään maa maailmassa sitä ole omanut.

Toisaalta tällä graniittisella teoreettisella tukipohjalla syntynyt bolshevismi eli viisitoistavuotinen (1903—1917) käytännöllinen historian, jolla kokeilun rikkauten nähdessä ei ole vertaista maailmassa. Sillä yhdessäkään maassa ei ole näin 15 vuotena koettu edes läheskään niin paljon, mitä tulee vallankumoukselliseen kokemukseen, liikkeen erilaisten muotojen vaihteluun nopeuteen ja monimuotoisuuteen. Ei yhdessäkään maassa ole keksitty niin lyhyelle ajankohdalle sellaista nykyisen yhteiskunnan kaikkien luokkien taistelun muotojen, vivahdusten, metodien rikkautta, tämän lisäksi taistelun, joka maan takapajuisuuden ja tsarismen sorron raskauden vuoksi kypsyi erittäin ahaasti ja menestyksellisesti amerikalaisen ja europalaisen poliittisen kokemuksen vastaavan "viimeisen sanan".

## TYÖNJUHLA JA SEN TARKOITUS

Kansainvälinen työväen juhlapäivä on toukokuun ensimmäinen päivä. Sen ohella kuitenkin vietetään eri maissa työväen jonakin muuna vuodenaikana oma kansallisia työn juhlaan. M. m. Suomessa on otettu tavaksi sellainen työn juhla vietettävä elokuun alussa. Euroopassa käytetään näitä yksinomaan työväen valistusjuhla jolloin kaikkialla terotetaan työtätekevien mielin luokkatietoisuuden tärkeyttä sekä opastetaan ymmärtämään työn arvo yhteiskunnan ja kaiken sivistyksen pohjana. Kun työväki oppii kunnioittamaan työtä, oppii se myös kunnioittamaan itseään, tulee tietoiseksi luokka-asemaansa. Lyhyesti: Tulee luokkatietoiseksi.

Amerikassa on työn päivä syyskuun ensimmäisenä maanantaina. Se on tänä vuotena 6 päivä.

Amerikan työn juhlista on kuitenkin viime vuosin asti puuttunut kaikki se minkä tulisi syventää työläisjoukossa tietoisuutta luokka-asemaansa. Järjestyneet ovat prameilleet kauppareitteissa, joita on johtanut kaupunkien poliisikunnat ja porvarilliset poliitikot.

Päivän ohjelmiston on muodostanut pappien rukoukset ja pormestarien imelat puheet, joilla on nukuutettu ja petetty työväkeä unhottamaan todellisen asiansa. Gompers luuntantien suostamana on suitsuttanut ylistystä Amerikan työväen "korkeasta elintasosta" ja A. F. of L:n suurista saavutuksista. Yrittäen painaa työväkeä yhä suurempaan kaikenlaisten fakirien henkiseen holhoukseen ja riistajien orjuuteen.

Ei työn päivää ole tarkoitettu takaan tässä maassa päiväksi jolloin pyrittäisiin kohottamaan työväen todellista sivistystä. Porvaristo on nimittänyt sen työn päiväksi voidakseen silloin hämätä enempi kuin minään muuna päivänä työväestöä pois sen todellisesta tehtävästä ja taistelusta.

Tätä päivää on myöskin koettu käyttää vastapainoksi kansainväliselle työn juhlapäivälle. Tämä vaatimus on sokeutunut joitakin sosialistejakin. Joku vuosittain julisti m. m. V. Berger kuinka Amerikan työväen ei pitäisi ruyeta matkimaan muiden maiden työväkeä juhlimalla

toukokuun ensimmäisenä päivänä, vaan olisi tyydyttävä tähän porvareiden työn päiväksi nimittämään syyskuun ensimmäiseen maanantaihin.

Porvarit ja heidän kätyrinsä alkavat kuitenkin menettää vähitellen vaikutusvaltaansa. Ei enää tyydytä siihen mitä ylhäältä suvaitaan määrätä.

Viime vuosina on jo siellä täällä suurimmissa teollisuuskeskuksissa toimeenpantu suuria kulkueita ja kokouksia, joissa on selostettu työläisille heidän asemaansa sekä herätetty heitä käsittelemään voimansa suuruutta ja käyttämään sitä itseään hyödyttävällä tavalla.

Tänä vuonna näyttää työn juhla saavan yhä suuremman määrässä tuollaisen luonteen. Eri seuduilla tulee tietoja kuinka työväen järjestöt varustautuvat juhliinaan ensi maanantaina. Ei tyydytä vain kävelemään soittokuntien ja hulmuvien lippujen jässä katuja ylös toista alas, mutta että ennen kaikkea pannaan toimeen suuria kokouksia, joissa työväenliikkeen tunnetuimmat, ja ainakin täällä lännellä radikaalisimmat, puhujat tekevät selkoa nykyisestä työväestön asemasta kohtaan heitä itsenäisen toimintatavallaan ja myöskin valtiollisella alalla. Tämä työn juhla muodostaa poikkeuksen edellisiin siinä, että nyt juhlii maanviljelijä väestö samoin kuin teollisuusarajistokin. Näin tapahtuu tietenkin vain siellä missä maanviljelijät ovat järjestyneitä.

Maailmassa ei ole mitään, joka ansaitsee niin suurella oikeudella oman juhlaansa kuin on työ. Työlle rakentuu kaikki rikkaus, kaikki sivistys, koko ihmimäinen yhteiskunta. Työlä on ansaittu oikeus omaan juhlaansa. Käytännössä tuo juhla siten, että se tulee palvelemaan työväenluokan oikeuksien pääsemistä yhteiskunnassa ja valtiossa.

Tulee kuitenkin aina muistaa, että maailman työväen yhteinen juhlapäivä on Vappuna, joka on alunperin työläisten itsensä pyhittävä juhlimispäivä.

— Suomalaisen "oikeusvaltion" sanomalehdistö julistaa, että porvarillinen laki on toisarvoisen alia ja suora toiminta hallitavinta ja kunnioitettavinta — silloin kun sitä harjoittaa lahtaristo.

## ERÄITÄ EPÄILYTTÄVIÄ YSTÄVIÄ

Maanviljelijäin ja työläisten puolueen presidentin ehdokas, Parley P. Christensen on lausunut, että he ennen kaikkea New Yorkissa tulevat vointinsa mukana välttämään vaalitistelussa joutumasta kilpailemaan ja taistelemaan sosialisteja vastaan. Dudley F. Malone, Farmer-Labor puolueen kuvernööriehdokka on mielipiteenään lausunut, että jos republikaanit ja demokraatit yhtyvät erikoisesti muutamia sosialistien asettamia kongressin ehdokkaita ja muita ehdokkaita vastaan, niin hän käsittelee Farmer-Labor puolueen velvollisuudeksi olla asettamatta ehdokkaita niissä piireissä, joissa sosialistien ehdokkaat ovat asetettut.

Jos nämä lausunnot osottavat mainitun puolueen todellista pyrkimysuuntaa, niin voisi luulla sosialistien ehdokkaiden New Yorkissa saavan suuren määrän unionistien ääniä, joista työväenpuolue siellä suurimmaksi osaksi on muodostunut. Jos ne äänestävät sosialisteja luottaen sosialistien pyrkimykseen, niin on se koittava sosialistien liikkeen ja puolueen vahvistukseksi New Yorkissa. Mutta jos nämä ainekset heti vaalien jälkeen ja sen aikakin kaikessa muussa rajoittuvat vain hetken käytännölliseen poliittikkaan ja todellisuudessa toimivat vaalessa kapitalistien järjestelmän reformeeraamisen pohjalla — kuten, ikävä kyllä tekevät monet sosialistit — niin näistä aineksista ei ole mitään hyötyä. Heidän äänensä arvo riippuu siitä millä yhteiskunnalliseksi vakaumuksella se on annettu ja siitä miten he toimivat luokkakatsomus sen levittämiseksi yleensä. Jos he ovat vain pelkkiä äänien heittäjiä, niin heidän ystävytensä ei ole oleva sosialisteille hyödyksi.

Nämä ainekset ovat kuitenkin työläisiä ja niiden sosialistien aatteiden piiriin saattamiseksi täytyy työskennellä.

Mutta sitä ei voi sanoa eräistä toisista. New Yorkin sosialistien edustajien lainlaatuja kunnasta eroittaminen oli siksi järjetön teko, että se nostatti monia porvareitakin arvostelijoikseen. M. m. vaikutusvaltaisen "World"-lehdi kehoittaa kansalaisia äänestämään ylimääräisissä vaalessa sosialisteja uudelleen laipilaatikuntaan. Tämä vaikutusvaltainen porvarilehti selittää mainittua eroittamista loukkaukseksi kaikkea edustuksellista hallitusmuotoa vastaan, teoksi, joka tavottelee tyrannuttia ja yksinvaltaa maan valtiollisessa elämässä ja selittää uskovansa parhaimmaksi sen vastustukseksi semmoisen toimennpiteen, että erotetut sosialistit äänestetään lainlaatuja kunnasta uudelleen.

Luonnollisesti sosialistien ja taistelevan työväestön yleensä tulee käyttää hyväkseen porvariston ristiriitaisuuksia. Mutta jos vaalivoitto perustuu näiden ainesten suosiolliseen avustukseen, niin silloin ollaan menossa arveluttavalle polulle. Sosialistien ohjelma pitäisi pystyä pitämään niin itsetietoisesti porvarit loitolla kuin "Worldin" kannattajajoukko on. Jos sosialistien toimintaa joissakin erikoistapauksissa vetää tuollaiselle puolelle, on se aina merkittävä ettei taistelua ole käyty selvissä luokkamerkkeissä. Ne joka tapauksessa häiritsevät sosialistien taistelua. Ja vaikka käytännöllinen etu puhuisi sen puolesta, että tulisi ilolla ottaa "oikeamielisten" porvarien kannatus vastaan, niin tämä käytännöllisyys loppuu aina liian lyhyeen. Se tarkoittaa vielä sosialistit pois luokkataistelukannalta tai sitte lopettaa heiltä toimintamahdollisuudet. Tämänlaiset ystävät ovat niitä kaikkein epäilyttävimpiä ja kaikkein vähemmän heidän kunniallita seuraansa kaipaavat sosialistit.

## "TYÖMAATAISTELU" JOHTANUT URAKKAJÄRJESTELMÄÄN

Muuan I. W. W. jäsen tekee esityksen teollisuusunionia virakkaillille, että olisi ryhdyttävä joihinkin toimenpiteisiin urakkatyöpoistamiseksi. Esittäjä valittua, että esim. Spokane'n piirissä on paljon liiton jäseniä urakkatyössä ja että muuallakin sellainen voittoa alaa. Hän esittää sen vastustamiseksi semmoisen keinon, että urakkoitsijoita kerättäisiin rahaa joka viikko vangittujen toverien avustamiseksi.

Tämä asia on vakava luontoinen. Ne toverit, jotka keskuudessa ovet puhuneet pelkän taloudellisen taistelun puolesta, ovat viimeiset kolme vuotta esimerkiksiä pitäneet Lännen metsätyöläisten lakkoja ja taisteluja. Kun on ollut kysymys jonkun lakon johtamisesta tai hävitystä taistelusta, ovat I. W. W. edustajat osottaneet kuinka Lännellä työmaataistelun kautta voitettiin. He ovat innostuneet puhumaan uusien menettelytapojen tehokkuudesta laikoissa. Ja näihin uusiin taistelutapoihin on asetettu niin suuri luottamus, että se on joidenkin mielestä korvannut laajaperäisen järjestymistyön ja voimakkaiden teollisuusunionien rakentamisen.

Jo pitkin aikoa on huomautettu siitä, että Lännen metsätyöläisten lakkojen todelliset saavutukset työläisten olojen parantamiseksi ja elintason kohottamiseksi ovat mittei täydellisesti riistetty. Siellä missä n. s. "työmaataistelua" on käyty, siellä myöskin urakkaajärjestelmä on täydellisimmin käynnissä. Jotkut puuttavaparoonit selittävät avoimesti ettei punainen kortti "kaunta" mitään — työt ovat urakalla. Jokaisen työn teknillisen suorituksen laatu tutkitaan ja työn paljous mitataan tarkoin ja sen mukaan maksetaan. Luonnollisesti tähän asetetaan syöttö "hyviä" urakoita. Joku saa "hyvin" palkan. Ja alkeellisella luokkavalistuksen asteella olevat raattajat innostuvat. Täytyy tehdä työtä urakalla kun kerran metässä ja sahanlylyissä on totuttu olemaan ja kun muuta työtä ei ole saatavissa.

Kapitalistit ovat onnistuneet keksimään keinon, jonka edessä kaikki innostuneet puheet "työmaataistelusta" menettävät merkityksensä. Ja missä hyvänsä tuplajulaisit siitä alkaivat huomattavammoin puhumaan siellä tapahtuu samoin. Butte on yhtenä esimerkkinä siitä. Kapitalistinen voitonhimo siellä on päässyt rajattomaksi määrääjäksi. Siellä kaikki innostuneet u-

den menettelytavan kannattajien työskentelevät urakalla ja heidän vaikuttavat uudet taistelutapansa rajoittuvat vain fraasilemiseen. Tämä asia on niin ilmeinen, että sen täytyy sanoa suorana.

Me olemme selittäneet aina, että kapitalismia kukisteta sakkitoiminnalla. Siltä ei saada edes pysyviä uudistuksia yksilöliihunostosten kiusan teon kautta. Kapitalismi on kykenevä sellaisen nujertamaan. Vain ymmärtämätön kiihkoilija voi tämän laskuissaan jättää huomioon ottamatta.

Useilla paikkakunnilla tuplajulaisen uuden lakkotavan seurauksena on nyt siis urakkaajärjestelmä. Mutta siihen kapitalistit tietysti turvautuisivat ilman sitäkin. Kapitalistit ovat sitä aina rakastaneet. Mutta kun tällaiseen luottamus ja siitä puhuminen asetetaan etualalle kaikkiä muita ja kun sen kautta luotellaan voitavan kukistaa koko kapitalismi, niin se muodostuu tältä puolen todelliseksi esteeksi ja laajaperäisemmän yhteiskunnallisen luokkataistelun ymmärtämiselle ja todellisten voimakkaiden unionistien luokkajärjestöjen luomiselle. Mainitun luotolliselle taistelutavalle päähuomion asettaminen ja siihen sokean luottamuksen kasvattaminen sisältää itessään kaikki ne pikkuporvarillisen yhteiskunnallisen luokkataistelun ymmärtämisen ja todellisten voimakkaiden unionistien luokkajärjestöjen luomiselle.

Mainitun luotolliselle taistelutavalle päähuomion asettaminen ja siihen sokean luottamuksen kasvattaminen sisältää itessään kaikki ne pikkuporvarillisen yhteiskunnallisen luokkataistelun ymmärtämisen ja todellisten voimakkaiden unionistien luokkajärjestöjen luomiselle. Mainitun luotolliselle taistelutavalle päähuomion asettaminen ja siihen sokean luottamuksen kasvattaminen sisältää itessään kaikki ne pikkuporvarillisen yhteiskunnallisen luokkataistelun ymmärtämisen ja todellisten voimakkaiden unionistien luokkajärjestöjen luomiselle.

Emme ole huomanneet mitä I. W. W. virallisissa piireissä ajattelee urakkatyöjärjestelmän lyviämisen johdosta. Ei ole näkynyt tietoja konventionien päätöksistä tässä asiassa. Selvä on, että urakkatyössä olevien toverien veroittaminen ei ole mikään keino sen poistamiseksi.

— Oikeusvaltio tietenkin merkitsee sellaista valtakuntaa, missä oikeudenvaaka ei vaapu eikä viipu epämääräisesti, vaan aina hiuskarvalleen osoittaa kenessä on väärä, kenessä oikeus. Kolruuden teko ja lähimmäisen sorto eivät siis tällaisessa valtiossa menesty. — Mutta missä on sellainen valtio?

## Kivihülen merkitys

Aikamme suurteollisuudelle on kivihilli yhtä välttämätön kuin ihmiselle ruoka ja juoma.

Teräs on pohjana kaikelle teollisuudella, mutta teräksen valmistuksen ensimmäinen ehto on kivihilli. Ilman kivihillit ei ole mahdollisuutta teräksen valmistamiseen.

Kapitalistisista mailman maista on Ranska kaikkein lujimmalla tästä tärkeästä raaka-aineesta.

Kansainvälisen kauppa- ja teollisuusliiton kokouksessa on tästä asiasta puhunut Ranskan suurimman terästeollisuuden johtaja Eugene Schneider osoittanut, että kun Saksan terästeollisuus tuottaa 65 prosenttia sen entisestä tuotannosta, voipi Ranska antaa uusia terästehtaitaan vain 25 prosenttia siitä mitä se on ennen kyennyt valmistamaan. Syynä tähän puuttuva kivihilli. Mitä me tällä kertaa kipeimmält tarvitsomme, sanoo Schneider, on kivihillit. Jos emme sitä saa, jatkaa hän edelleen, emme voi valmistaa tavaroita markkinoille.

Nämä Schneiderin huomautukset on sittemmin otettu huomioon liittolaisten konferenssissa Spas' ryhdyttiin toimiin varustaa Ranskaa kivihillillä, jotta se tulisi kykeneväksi teollisuutensa käyntiin saamiseen ja käynnissä pitämiseen.

Tähän tarkoitukseen tarvitsee Ranska 5,300,000 tonnia hillitä kunkausta kohden. Spas' konferenssissa tehtiin suunnitelma, jonka mukaan tulee Ranskan saada hilliä Saksasta 1,500,000 tonnia, Englannista 750,000; Amerikasta 250,000 ja Belgiasta 100,000 tonnia. Ranska voipi itse saada 1,600,000 tonnia. Tämä olisi yhteensä 4,200,000 tonnia eli 80 prosenttia siitä määrästä, jonka Ranska tarvitsee.

On kuitenkin huomattava, että tonniluettelo on vaan paperilla. Se on tulos neuvotteluista, jonka tulokset on merkitty vain pöytäkirjaan. Kysymys on siitä voidaanko näitä päätöksiä täyttää. Työläiset ovat myöskin otettava huomioon ennen kuin miljoonat hillitonit ovat palvelemaassa teollisuutta. Työläiset vaativat työstään kunnollista palkkaa. Ne vaativat myöskin ihmisarvoaan vastaavia työehtoja. Niitä eivät kaivantojen omistajat suostu työläisille myöntämään muutoin kuin taistelun kautta. Työläisten tehoisin taisteluase on lakko, mutta lakko taas vuorostaan johtaa tuotannon seisahtumiseen. Parhallaan on hillituotannon alalla kaikkialla kaosaan tilanne. Hillien saanti on jokaisessa maassa epänormaalin. Suuria teollisuusaloja on seisauksissa tässäkin maassa hillien vähyyden takia.

Mutta samoin kuin ihmisen taistelee säilyttääkseen itsensä, samoin kapitalistit maat taistelevat mailman ylliruheudesta teräkseen, kupariin ja hiileen.

Ranska on yksi näistä mailman kapitalistisista maista, yksi taantumuksellisin niistä, ja Ranska tulee tekemään mitä hyvänsä saadakseen hilliä. Kaiken kykynsä se käyttää sen saamiseksi.

Ranskallo avaanuuta kolme mahdollisuutta pelastautua asemasta. Kehittää vesivoimalahaitteita palvelemaan teollisuutta ja parantaa omaa hiilikalvantojaan tuottavammaksi; eli mennä läheiseen Itään ja saada sieltä hillien tilalle petroleumiöljyä; tai ottaa tarvittavansa hillien Saksasta.

Seuraamalla ensimmäistä mahdollisuutta, kysyy se nopeaa ja päättävää yritteliäisyyttä ja pääomia. Niitä kuitenkin molempia Ranskassa puuttuu. Toinen menetelmä taas vaatii sulkea Iso Britannia pois läheisen Idän kontrollista. Kolmas menetelmä on seurata Spas' konferenssin ohjeita Saksaan nähden ja ottaa sieltä hillit. Tulokseksi jokaisessa tapauksessa jää: Ranskan täytyy saada polttoainetta voidakseen panna teollisuutensa käyntiin. Saadakseen niitä joutuu se vastakkain joko Saksan tai Englannin kanssa eli molempien. Saksaa ja Englanti ovat itse suuria teollisuusmaita ja pitävät teollisuutensa käynnissä tarvitsevat ne itse tavattomat määrät polttoainetta. Saadakseen niitä ja käyttäköseen niitä tulevat nämä maat tekemään kaikkensa.

Pulmat, joihin tämänlainen lopultaakin eri kansakunnat ajaa, eivät suinkaan ratkea diplomaattisilla neuvotteluilla ja päätöksillä. Ne ratkeavat vain siten, että työväki ottaa valtion ja yhteiskunnan ohjat käsiinsä kaikissa maissa ja muodostavat sosialistisen kansojen liiton.

— Sosialistipuolue vaatii liikevoittojärjestelmän hävittämistä. Se voldsan suorittaa vain siten, että työläiset ottavat haltuunsa rikkaiden lähteet ja tuotantokoneistot ja ottavat itselleen, yhteiskunnalle, kaiken heidän tuottamansa tuotteiden arvot. Työläiset tuottavat kaiken tuotetun rikkauten. Heillä tulee olla kaikki se rikkaus minkä heidän työnsä on tuottanut. Silloin kun teollisuus on järjestetty tälle yhteiskunnallistutelle pohjalle, ei ole olemassa enää voittoja eikä voitollijoita. — Scott Nearing.